

University of Groningen

Threat by association

Bouman, Thijs

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2016

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Bouman, T. (2016). *Threat by association: how distant events can affect local intergroup relations*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

Acknowledgements

Ruim vijf jaar geleden wees Kai, volgens mij na Elanor haar promotie, nog maar eens op de mogelijkheid om een voorstel in te leveren voor het PhD fund (waarvoor dank!). Ikzelf was op dat moment nog niet helemaal overtuigd, want is een PhD niet — zoals door zoveel mensen gedacht wordt — een saai, sociaal isolement dat resulteert in een wetenschappelijk boekje dat niemand leest? Vrij last-minute besloot ik het toch een kans te geven, met succes, en de daarop volgende jaren hebben het stereotype volledig ontkracht. Een PhD is alles behalve een saai, sociaal isolement; en het feit dat je nu al tot pagina 207 bent gekomen¹ betekent dat het boekje nog wordt gelezen ook! Ik heb ontzettend veel leuke, geïnteresseerde en betrokken mensen (beter) leren kennen, waar ik veel van heb geleerd en die zowel op werkgebied als daarbuiten veel voor mij hebben betekend en nog steeds betekenen. Met dit dankwoord wil ik deze mensen — collega's, vrienden en familie — dan ook hartelijk bedanken voor deze leuke, bijzondere en leerzame tijd.

Martijn en Sabine, wat ben ik blij dat ik ruim vijf jaar geleden bij jullie aan de deuren klopte met de vraag of ik jullie als mijn beoogde promotoren op mijn voorstel voor het PhD fund mocht zetten. Een keuze die, naast de overduidelijke kennis die jullie binnen dit vakgebied bezitten, ook gebaseerd was op jullie persoonlijkheden. Dankzij jullie betrokkenheid, openheid en eerlijkheid heb ik ontzettend kunnen genieten van de afgelopen jaren en hebben we, in mijn ogen, een mooi eindproduct afgeleverd. Jullie steun heeft mij meer vertrouwen gegeven in het nut van mijn onderzoek en mijn kwaliteiten als een wetenschapper. Onze besprekingen waren altijd gezellig en, wonder boven wonder, kregen we ook (vrijwel) altijd de dingen gedaan die we wilden doen. Martijn, het is voor mij nog steeds onbegrijpelijk hoe je zo snel, gedetailleerde en nuttige feedback kunt geven. Daarnaast heb ik ontzettend vaak gelachen om je, vaak sarcastische, grappen. Sabine, je vak Intergroup Relations wekte mijn interesse in mijn tweede studiejaar en vanaf mijn master ben je nauw betrokken

¹ Ik weet ook wel dat de meeste mensen direct, zonder iets anders gelezen te hebben, naar deze pagina bladeren, maar zo klinkt het in ieder geval indrukwekkend...

geweest bij mijn opleiding. Je hebt de afgelopen jaren je zelf-aangemeten koosnaam “PhD Mutti” eer aangedaan. Bedankt!

Naast Martijn en Sabine, wil ik ook Matty en Elze bedanken voor de geweldige onderzoekservaringen tijdens respectievelijk mijn Bachelor en Master. Ondanks dat ik onderzoek doen altijd leuk heb gevonden, heb ik door deze ervaringen ontdekt dat ik van onderzoek doen misschien ook wel mijn baan zou willen maken. Matty, de Bachelorthese die ik bij jou heb geschreven, hebben wij samen verder uitgewerkt, wat tijdens mijn PhD in mijn eerste echte publicatie heeft geresulteerd. Elze, tijdens de masterthese die jij begeleidde heb ik het werkveld leren kennen en alvast kunnen wennen aan mijn nieuwe werkplek die ik van je overnam toen jij voor je postdoc naar Yale verhuisde.

Deze werkplek heb ik met veel genoegen mogen delen met Hedy, Lise, Bart en Wiebren. Lise, je aanstekelijke enthousiasme, gezelligheid en je, soms ietwat neurotische, trekjes (hopelijk val je nu niet van schrik van je stoel omdat ik soms ook wel een “valse” opmerking kan maken) lieten even wat leegte in onze werkkamer achter toen jij verhuisde naar een andere kamer. Bart, na enige twijfel van jouw kant, kwam je uiteindelijk toch bij ons op de kamer terecht. Ik heb je ervaren als een ontzettend gezellige, sociale kamergenoot, die — soms per ongeluk, soms expres — erg grappig uit de hoek kan komen. Met jouw putting kwaliteiten en mijn afslag kunnen wij vast Russell nog wel eens verslaan! Hedy, jij was mijn vaste kamergenoot (en overbuurvrouw). Je was net een paar maanden eerder begonnen dan ik, dus ik kon mooi bij je afkijken hoe het moest. Ik vond het ontzettend gezellig om een kamer met jou te delen. Je bent erg betrokken en behulpzaam en we hebben veel leuke dingen, zowel in ons werk als privé, tegelijkertijd meegemaakt. Wiebren, wij begonnen op hetzelfde moment aan ons proefschrift bij Sabine, maar bij de Summer School in Limerick heb ik je echt leren kennen. Met je eigen droge humor, betrokkenheid en koffiemomenten was er altijd wel wat te lachen. Net als Hedy, hebben wij veel dingen tegelijkertijd meegemaakt, het leek mij daarom ook niet meer dan logisch om jullie twee als mijn paranimfen te vragen.

Natuurlijk wil ik ook de collega's waarmee ik geen kamer heb gedeeld bedanken voor de afgelopen jaren. In het specifiek de mede PhD'ers (ik ga hier geen lijst met namen neerzetten, want dan vergeet ik vast iemand), voor de behulpzaamheid, lol en gezelligheid. De S-groep voor de openheid, het meedenken, de inspirerende gesprekken en de leuke uitjes. Ik was dan misschien niet de meest "outgoing" persoon binnen de groep, maar ik heb erg genoten van het leuke contact met veel van jullie. Het secretariaat en de portiers, voor de hulp en de gezellige start en het slot van elke werkdag. De collega's van het KLI en de Summer School, voor de leerzame en leuke cursussen en congressen. A special thanks to Hillie, David, Florian and the "PIGS" who made the Summer School an unforgettable and fun experience. Ook de collega's bij Windesheim mogen niet ontbreken. Jullie warme welkom heeft me ontzettend snel thuis laten voelen in een toch best wel nieuwe omgeving. Ik hoop dat we, ondanks dat ik heb besloten om weer verder te gaan bij de RuG, contact blijven houden. En last (van de collega's) but not least, de collega's van de Environmental groep waar ik tijdens mijn PhD al regelmatig mee omging, maar waar ik nu ook echt deel van uitmaak. De leuke en sportieve ervaringen met jullie tijdens mijn PhD en de ontzettend leuke start van mijn postdoc beloven ontzettend veel voor de komende jaren!

Danny, Ernst, Martijn en Wim, onze gedeelde (of geïndoctrineerde, het is maar hoe je het bekijkt) interesse voor basketbal en andere sporten (voetbal, tennis, schaatsen, etc.) heeft in heel wat leuke uitjes geresulteerd. Het regelmatig basketballen op het pleintje (samen met Gert, Koen, Xavi, Johnny, Marko, Ruud, Jan Willem en anderen), de NBA avonden, de bezoeken aan FC Groningen, (die draken van) het Nederlands elftal en, als absoluut hoogtepunt, het WK-basketbal in Bilbao zorgden voor de nodige afleiding tijdens het promoveren. Bij deze sportactiviteiten mogen uiteraard ook het "Environmental" hardlooptroepje en de heren van Rebound '73 niet ontbreken, ik hoop dat nu het proefschrift af is ik weer wat vaker van de partij kan zijn. Met het oog op Rebound '73 wil ik Jeroen Mulder in het speciaal bedanken. Jouw enorme inzet als trainer/coach heeft dan wel niet tot een NBA-carrière geleid

(of, iets realistischer, een hoofdklasse titel), maar heeft me zeker geïnspireerd om keihard te buffelen voor de dingen die je wilt bereiken.

Als laatste wil ik uiteraard mijn (niet werk-gerelateerde) vrienden en familie bedanken, voor veel leuke momenten, gezelligheid en steun buiten “werktijd”. Pap en mam, ontzettend bedankt voor jullie liefde, gezelligheid, geïnteresseerdheid en steun. Ondanks dat jullie misschien wel wat meer over mijn proefschrift wilden weten dan dat ik spontaan losliet (jullie kunnen nu los, veel staat in dit boekje), stonden jullie altijd voor mij klaar als ik dat nodig had. Ik ben niet iemand die dit vaak uitspreekt, maar ik had mij geen betere en lievere ouders kunnen wensen. Marlies, naast dat je een topzus bent, kan je ook nog eens hele mooie voorkanten van boekjes ontwerpen, waarvoor ontzettend veel dank! Natuurlijk wil ook de “aanhang” bedanken, Rudo, Johann en Renskje, bedankt voor de gezelligheid en geïnteresseerdheid! En als laatste wil ik natuurlijk mijn drie lieve meiden thuis bedanken. Liza en Mirthe, waar je zou verwachten dat het krijgen van twee dochttertjes het afschrijven van een proefschrift alleen maar stressvoller maakt, bleek het geluk dat jullie mij brengen de perfecte afleiding. Zorgen en stress om een proefschrift verdwijnen als twee kleine monstertjes je in de deuropening staan op te wachten, krijgend van enthousiasme. Lieve Michelle, wat hebben wij de afgelopen jaren veel moois meegemaakt. Ik zou dit alles met niemand liever dan jou willen delen en bedankt dat je er altijd voor me bent! Jullie maken mijn leven mooier!

